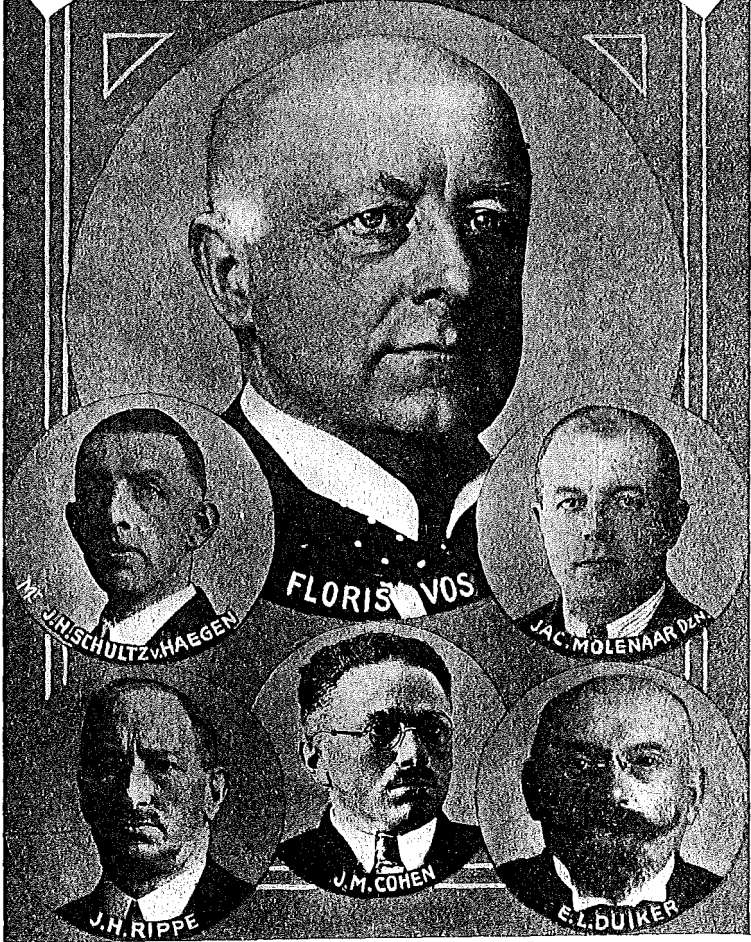

Middenpartij Voor Staden Land

Miet praten maar doen!

KIEST No. 1 VAN LIJST 9

MIDDENPARTIJ VOOR STAD EN LAND

L. S.!

Lees dit blaadje rustig door. Het behandelt ook Uw belangen. Wilt gij het ook anderen ter lezing geven, dan dient gij ons hiermede, want onze geldmiddelen zijn zeer beperkt.

DE BETEEKENIS DER KLEINE PARTIJ

Het is volkomen redelijk te stemmen op een kleine partij, hoezeer de groote partijen, waarin de bonzen regeeren, ook daarop afgeven. Deze vergeten, dat de groote partij in den regel zelve als kleine is begonnen. En ook, dat we leven onder het stelsel der Evenredige Vertegenwoordiging.

Een kiezer, die in het programma der kleine partij de punten ziet opgenomen, welke voor hem levensvoorwaarden zijn en die overtuigd is, dat de gestelde kandidaten geschikt zijn om dit programma te helpen verwezelijken, moet op deze partij stemmen.

De slechts 2 leden sterke partij van Ds. Kersten wist in 1925 het Ministerie Colijn te doen vallen en de Coalitie te breken.

Laat U dus nooit het fabeltje op de mouw spelden, dat kleine partijen tot onmacht gedoemd zijn.

AAN HEN, DIE TER STEMBUS GAAN

Zij, die op mij hadden willen stemmen indien ik mij weder candidaat had kunnen doen stellen;

Zij die begripen en billijken, dat ik de Liberale Staatspartij, De Vrijheidsbond, den rug toekeerde, toen ik doorzag dat deze partij te veel gebonden was aan een kleine groep kapitalisten om overeenkomstig den wil der kiezers te kunnen handelen en deze partij zich daarom van allerlei kunstgrepen moest bedienen om een candidaat van deze heeren boven den door de middenstanders gewenschten candidaat te stellen;

Zij, die inzien dat door deze partij de middenstand bij den neus wordt genomen;

zullen waarlijk goed doen hun (haar) stem uit te brengen op de lijst van louter middenstanders, op de

MIDDENPARTIJ VOOR STAD EN LAND.

Abr. STAALMAN, Voorzitter.

PROGRAM DER MIDDENPARTIJ VOOR STAD EN LAND.

1. Verhooging van het welvaartspeil der bevolking, vooral ook door het wegnemen van alle belemmeringen, welke den bloei van handel en nijverheid, land- en tuinbouw, veeteelt en andere welvaartsbronnen in den weg staan. Verruiming van werkgelegenheid en bevordering van productieve werkverschaffing, zonder dat hierbij uitsluitend op de rendabiliteit der uitgevoerde werken wordt gelet, zoodat werkloosheid kan worden ingeperkt.
2. Vrije uiting van het particulier initiatief, dat slechts bij uiterste noodzaak vervangen mag worden door overheidsbeheer. Vrij ruilverkeer.
3. Beperking van het aantal ambtenaren; betere bezoldiging van de intellectuele krachten onder hen. Versobering van Staatshuishouding. Verscherpte contrôle op de Staatsuitgaven.
4. Vereenvoudiging der sociale wetgeving
5. Rechtvaardige belastingheffing, rekening houdende met de draagkracht der bevolking. Afschaffing of verlaging van sommige indirecte lasten, o.a. afschaffing van het invoerrecht op thee en verlaging van den suiker- en vleeschaccijns. Aanmoediging van kapitaalvorming door krachtige verlaging der directe belastingen, welke thans de burgers onevenredig zwaar drukken en in verband hiermede vervanging der Dividend- en Tantiëmebelasting door een belasting der winsten van naamlooze vennootschappen.
6. Wijziging van allerlei wetten, welke een gezonde ontwikkeling der bedrijven in den weg staan, zonder dat het algemeen belang er mee is gediend, als de wet op Personeele belasting, Tabakswet, Drankwet, Wet op den waarborg van gouden en zilveren werken, op de Artsenijbereidkunde, Zegelwet, etc.

7. Verbetering van bestaande en aanleg van nieuwe wegen te land en te water. Versneld wegruimen van tollën en zoo groot mogelijke vrijheid van het vervoer op de wegen, behoudens waarborgen voor veiligheid van vervoer en verkeer.
8. De radio-omroep worde uitsluitend dienstbaar gemaakt aan ontwikkeling en ontspanning. Politieke propaganda in welken vorm ook, worde overeenkomstig den uitdrukkelijken wensch van de overgrootste meerderheid der luisteraars uit den aether geweerd.
9. Het onderwijs zij doeltreffender en veel minder kostbaar.
10. Verbetering der Huwelijkswetgeving.
11. Premievrij Staatspensioen voor iederen burger, die op 65-jarigen leeftijd, gedurende de laatste drie jaren een inkomen had van minder dan gemiddeld duizend gulden per jaar.
12. Tegengaan van onbepaalde cumulatie van pensioenen.
13. Staatstoezicht op het bankwezen.
14. Versterking der Volkenbondsgedachte Internationale ontwapening. Vrede door Recht.
15. De koloniale politiek zij in de eerste plaats gericht op het belang der Koloniën zelve.

CANDIDATEN-BESCHRIJVING

FLORIS VOS,

onder wiens beheer thans sedert ruim 25 jaar staat de Hofstede Oud-Bussem, een instelling welke een wereldbekendheid geniet, trad voor 't eerst sterk op den voorgrond in den bekenden „Erfgooiersstrijd”, dien hij ruim 10 jaar leidde met het bekende resultaat, dat dit werk werd bekroond door de invoering van de „Erfgooierswet 1912”.

In het op grond van deze wet ingesteld Bestuur van de Vereeniging „Stad en Lande van Gooiland”, vertegenwoordigde hij de Stad Naarden gedurende een 10-tal jaren.

In 1906 werd FLORIS VOS op de Int. Tentoonstelling te Milaan door de Regeering tot Adjunct van den Commissaris-Generaal benoemd, in welke functie hij bleek te zijn de man op de juiste plaats, die met zeer bescheiden middelen uit 's Rijkskas groote resultaten wist te bereiken, waardoor deze Tentoonstelling leidde tot een groot succes voor het land.

Door 't ontginnen van veel woeste gronden in Gelderland, Drenthe en Friesland is hij de praktische man gebleken van de werkverruiming op gezonde basis, waarbij het in de allereerste plaats ging om het scheppen van arbeid en welvaart.

In zijn bekende actie tegen den Muider-Tol, wist hij met van tact en inzicht getuigend beleid een slappe Regeering tot het besef te brengen, dat de daarbij belanghebbenden sedert invoering van Wegen en Rijkswielbelasting niet langer gediend zijn andere finantieel zwaar drukkende onrechtvaardige verkeersbelemmeringen.

DE MAN DIE MEER HOUDT VAN DOEN DAN VAN PRATEN!

Mr. J. H. SCHULTZ VAN HAEGEN.

Gepromoveerd tot doctor in de Rechtswetenschap aan de Rijks-universiteit te Leiden. Bestuurslid van de afdeling Haarlem van het Nederlandsch Genootschap tot zedelijke verbetering van Gevangenen. Oud-Voorzitter van de afdeeling Haarlem en van de onder-centrale Haarlem van den Vrijheidsbond, Bestuurslid van Kennemerland voor „Volksonderwijs”.

JAC. MOLENAAR Dzn.

Vooraanstaand landbouwer in den Haarlemmermeerpolder, die in deze omgeving warm deelneemt aan het vereenigingsleven op velerlei gebied.

J. H. RIPPE

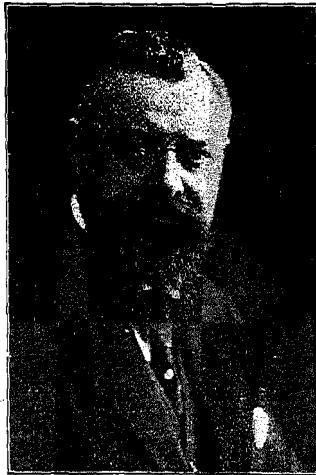
Oud-lid van den Gemeenteraad van Delft, Lid van de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Delft en Omstreken. Voorzitter van de afdeelingen Delft van „Horecaf” en van den Ned. Bond van Koffiehuis-, Restauranth. en Slijters. Voorzitter der Ver. Gemeentebelangen te Delft. Bestuurslid der Delfsche Handelsvereeniging.

J. M. COHEN

Lid van den Gemeenteraad van Almelo. Grossier in Fruit en Zuidvruchten. IJveraar voor werkverruiming, aanleg van goede wegen en waterleiding, vooral ook in het belang der landbouwers. Krachtig tegenstander van de Zakelijke Belasting op het bedrijf. Beplette vermindering der belasting op publieke gemakkelikheden, wederinvoering der kermis, overbrugging of ondertunneling van onbewaakte overwegen, etc.

E. L. DUIKER

Van Friesche afkomst. Handelsagent. Van verschillende vereenigingen bestuurslid en niet alleen van zulke, welke zich op het gebied van handel en nijverheid bewegen, maar ook van verschillende andere soort, als van „Amsterdamsche Belangen” (vice-voorzitter), commissaris eener Middenstandscredietbank, Voorzitter der vereeniging van Keurmeesters op Kynologisch gebied (waardoor hij volkomen deskundig is ten aanzien van het vraagstuk der trekhonden), etc.

Lijst No. 9

Lijst No. 9

UITTREKSEL UIT DE OPENINGSREDE,

door onzen Voorzitter den heer Abr. STAALMAN,
sedert 1918 LID DER TWEEDE KAMER, uit-
gesproken in de vergadering onzer Partij op 13 Mei
1929.

Gelijk met de wijzigingen in den naam dezer partij, den Vrijheidsbond, is het ook gegaan met haar beginselen en de toepassing ervan. Twijfel hieromtrent behoeft, na hetgeen in de laatste maanden geschied is, niet meer te bestaan: de Liberale Staatspartij is in wezen zelfs geenszins meer een ware liberale partij, maar niets anders dan het staatkundig orgaan der grootkapitalisten en grootondernemers hier te lande. Zelfs waar nog een schoon gebaar in een andere richting wordt gemaakt, zooals b.v. ten aanzien van het Staatspensioen, vindt

zij de persorganen dezer klassen tegenover zich. Ten slotte zal voor deze Partij waar blijken, wat in den regel zoo is: Wiens brood men eet, wiens woord men spreekt. De Liberale Staatspartij, die niet meer op den voet zal kunnen leven als thans het geval is, indien haar de financiële steun wordt onthouden, welken zij thans van enkele personen geniet, zal wel geheel naar de pijpen van een zeer kleine, eenzijdig gerichte groep, moeten dansen. De middenstanders hebben in elk geval niets meer van haar te verwachten. Trots alle moeite, welke een aantal hunner zich getroost heeft om den eenigen man in die partij, die bij voorkeur hun belangen in de Kamer behartigde, een vrij zekere plaats op een harer kandidatenlijsten te geven, bleef de Liberale Staatspartij in gebreke daaraan tegemoet te komen. Niettegenstaande drie der voor deze partij zitting hebbende leden uit de Kamer gingen, wist men geen mogelijkheid hiertoe te vinden. Het excuus, dat men voor een Indische specialiteit een vaste plaats wilde reserveeren, kan dus zelfs niet opgaan. De samenstelling der kandidatenlijsten, zooals deze thans definitief geworden is, geeft geen redelijke kans op de verkiezing van een middenstander voor de Liberale Staatspartij bij de aanstaande verkiezingen. En zoo staat het ook met de behartiging van andere belangen, b.v. die der landbouwers.

De vraag doet zich voor: wat nu? Stemmen op de Liberale Staatspartij beteekent voor iederen rechtgeaarden man of vrouw uit de middenklasse min of meer: verlies van zelfrespect.

Maar wat dan? Op een der andere partijen? Welke? Het behoeft geen betoog, dat het uitbrengen van zijn stem op een der roode partijen niet verwacht kan worden van iemand, die de beteekenis van het particulier initiatief hooger aanslaat, dan de richting, welke van overheidsbeheer het meeste heil voor de samenleving verwacht. Hoe bekwaam en achtenswaardig vele personen, die leiding aan die partijen geven, ook mogen zijn; met hun beginselen kan een groot deel der bevolking niet accoord gaan. Integendeel, het Staatsbestuur wenschen deze laatsten juist naar den anderen kant gericht te zien.

Het is vanwege de zoo dikwijls vertoonde sympathie en verwantschap met sociaal-democraten, dat ook de Vrijzinnig-Democratische partij geen aantrekkingskracht heeft voor hen, die denken zooals wij.

Zullen zij zich dan tot een der partijen op Christelijken grondslag wenden? Gelukkig zijn er nog tienduizenden in ons land, die, hoezeer zij den Godsdienst ook waardeeren of zijn toegewijd, het ten sterkste afkeuren, dat dit hooge beginsel met partijpolitiek wordt vermengd. De Staatskundige gebeurtenissen der laatste jaren trouwens hebben de mislukking, zelfs de onwaarachtigheid, van een dergelijke politiek meermalen afdoende in het licht gesteld. In den boezem dezer partijen zijn voor ieder duidelijk zichtbaar zoovele heterogene bestanddeelen bijeen gebracht, dat telkens weer dan de eene, dan de andere groep haar belangen in den knel ziet komen.

Wij hebben de vrijheid genomen U op te roepen teneinde uw medewerking te vragen bij onzen arbeid om hen weer bij elkaar te brengen en samen te doen werken, die door hun plaats in de samenleving bij elkaar hooren, en die zoo talrijk zijn, dat, als zij eensgezind optreden, zij een groote kracht ten goede in het maatschappelijk leven tot uiting kunnen brengen.

In den loop der jaren is ons gebleken, dat de benaming „Middenstandspartij”

misverstand heeft gewekt en velen er uit begrepen hebben, dat de partij niet anders bedoelde dan het behartigen der belangen van handeldrijvende en industriële middenstanders. Dit toch is niet het geval. Want — en nu raak ik tevens den kern van het doel onzer partij — zij wenscht de belangen van de breede groep der Nederlandsche samenleving te bevorderen, welke eenzijdig 't grootkapitaal en de grootondernemers, anderzijds de arbeidersbevolking, de lagere klassen der maatschappij, naast zich ziet. Daartusschen is de middenklasse in een uiterst onbehagelijke positie geraakt, vooral dus zij, die met*geen of althans onbelangrijk kapitaal door eigen werkkraft, energie, bekwaamheid, ijver en toewijding, op eigen risico zich een bestaan moeten verwerven en trachten dit te behouden. Niet alleen dus handeldrijvende en industriële middenstanders, maar ook expeditieuren, makelaars, geneesheeren, zij die de rechtspraktijk uitoefenen, bouwondernemers en den geheelen stand van hen, die voor eigen rekening land- of tuinbouw, veeteelt, visscherij, etc. uitoefenen, etc. etc. behooren daartoe. Voor deze zeer groote groep is het particulier initiatief de drijvende kracht. Socialisatie, te ver gedreven overheidsbeheer, zijn evengoed aan haar vijandelijke machten als de grootondernemers, imperialistisch aangelegd en er op uit door kartels, concerns, trusts, etc. zich de heerschappij, niet alleen over de productie, doch ook over de distributie te verzekeren.

Een krachtige middengroep kan voorkomen dat het juiste evenwicht tusschen de beide uitersten verstoord wordt. Zij kan de gezondheid van het geheele maatschappelijke samenstel bevorderen.

Uit deze zeer beknopte aanduiding volgt tevens, dat de ecomische omstandigheden deze groep, de middelklasse, politiek ook bij elkaar moeten brengen en dat de bevolking der steden zoowel als die van wat men noemt het „platteland” er nauw bij betrokken is. Vandaar onze naam: Middenpartij voor Stad en Land.

Ook volgt als vanzelf uit hetgeen hier betoogd wordt, dat onze partij zich niet wil inlaten met de religieuse of dergelijke beginselen der individuen. Iedere man of vrouw moet volkomen vrij zijn voor zijn ziele- of geestelijk leven datgene te kiezen wat hem of haar het hoogste of het beste lijkt. De vrijheid moet in opzicht volkomen zijn en als onze partij op dit gebied politiek dan ook iets te doen zal hebben, dan zal het slechts zijn om mee te helpen dat deze vrijheid ongeschonden zal blijven of zijn.

Ik herhaal dus, dat wij het accent sterk op de economische politiek willen leggen. Trouwens, in dit opzicht is voor de middelklasse nog een heelen berg werk te doen. In de jaren na den oorlog vooral heeft men zich zoowel van de zijde der regeering als van de volksvertegenwoordiging van land, provincie en gemeente zeer beijverd om aan de wenschen der arbeiders tegen, oet te komen en daarbij het grootkapitaal te sparen. De volle druk is daarbij gebleven op de middelklasse; in menig opzicht is deze er minder op geworden. Het wordt hoog tijd, dat hierin verandering komt en dat deze klasse door eensgezindheid en daardoor met al haar kracht betere toestanden tracht te verwezenlijken.

Tot het meewerken aan dezen arbeid roep ik U op. Onze leuze zij hierbij:

NIET PRATEN, MAAR DOEN !